

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2009

Utgiven i Helsingfors den 22 oktober 2009

Nr 765—772

INNEHÅLL

Nr		Sidan
765	Veterinärvårdslag	4509
766	Lag om ändring av 15 § i lagen om djursjukdomar	4518
767	Lag om ändring av 59 § i djurskyddslagen	4519
768	Lag om ändring av 47 § i lagen om transport av djur	4520
769	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om nödcentralsverket	4521
770	Statsrådets förordning om universiteten	4522
771	Undervisningsministeriets förordning om beräkningskriterierna för universitetens basfinansiering	4525
772	Försvarsministeriets förordning om militära explosiva varor	4531

Nr 765

Veterinärvårdslag

Given i Helsingfors den 16 oktober 2009

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Syfte

Syftet med denna lag är att säkerställa tillgången och kvaliteten på veterinärtjänster som kommunerna ordnar med och tillsynen över övriga veterinärtjänster. Lagen har dessutom till syfte att säkerställa tillsynen över livsmedelssäkerheten och över djurs hälsa och välbefinnande.

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på veterinärtjänster, på tillsynen över hygien vid primärproduktion av livsmedel av animaliskt ursprung,

annan tillsyn över livsmedelssäkerheten och tillsynen över hygien vid djurhållning, på bekämpningen och förebyggandet av djursjukdomar samt på djurskyddet.

Bestämmelser om tillsyn som hör till tillämpningsområdet för denna lag finns dessutom i livsmedelslagen (23/2006), lagen om djursjukdomar (55/1980), lagen om bekämpning av djursjukdomar, som med lätthet sprida sig (488/1960), djurskyddslagen (247/1996), lagen om transport av djur (1429/2006), lagen om medicinsk behandling av djur (617/1997) och lagen om verkställighet av systemet med samlat gårdsstöd (557/2005).

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *husdjur* tamdjur som människan håller och sköter antingen i nyttyosyfte, som sällskap

RP 81/2009
JsUB 7/2009
RSv 116/2009

117—2009

eller som hobby, renar, hägnade däggdjur och fåglar samt odlade bin och vattendjur, dock inte försöksdjur som avses i lagen om försöksdjursverksamhet (62/2006) eller djur som hålls i djurparker som avses i 20 § i djurskyddslagen,

2) *nyttodjur* husdjur som hålls för jordbruk eller annan näringsverksamhet eller utnyttjas för arbetsprestationer som människan behöver,

3) *veterinärtjänster* konstaterande och fastställande av djurs hälsotillstånd och sjukdomar, tillhandahållande av veterinärhjälp och utfärdande av veterinärintyg, omhändertagande av ett djur för att ge veterinärhjälp eller göra undersökningar i samband med den, åtgärder för upprätthållande av djurs hälsa och välbefinnande, förebyggande hälsovårdsarbete samt avlivning av djur,

4) *grundläggande veterinärtjänster* veterinärtjänster som ges på grundval av veterinärmedicinsk allmän undersökning eller klinisk undersökning på djurhållningsplatsen eller på en vanlig veterinärmottagning, dock inte omhändertagande av ett djur för att ge veterinärhjälp eller göra undersökningar i samband med den,

5) *akut veterinärhjälp* veterinärmedicinsk allmän undersökning eller klinisk undersökning av ett djur som insjuknat eller skadats plötsligt och allvarligt, vårdåtgärder av förstahjälpstyp och avlivning av djur på djurskyddsgrunder,

6) *privat veterinärtjänstproducent* en fysisk person, privaträttslig juridisk person eller läroanstalt som tillhandahåller veterinärtjänster.

2 kap.

Myndigheter

4 §

Jord- och skogsbruksministeriet

Jord- och skogsbruksministeriet leder och övervakar i egenskap av högsta myndighet verkställigheten och efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

5 §

Livsmedelssäkerhetsverket

Livsmedelssäkerhetsverket leder och övervakar i egenskap av centralförvaltningsmyndighet verkställigheten och efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

6 §

Länsstyrelsen

Länsstyrelsen svarar i länet för tillsynen över verkställigheten och efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Länsstyrelsen ordnar med sådan regelbunden tillsyn som hör till villkoren för Europeiska unionens direkta jordbruksstöd när det gäller livsmedel, anmälan av djursjukdomar och djurs välbefinnande och som Europeiska unionens rättsakter om djurs välbefinnande förutsätter. Tillsynen sker genom stickprov. Länsstyrelsen deltar i den tillsyn som avses i djurskyddslagen antingen självmant eller när den lokala djurskyddsmyndigheten ber om att uppgifterna ska överföras på länsstyrelsen.

7 §

Kommunen

Varje kommun ordnar inom sitt område med grundläggande veterinärtjänster och akut veterinärhjälp samt med tillsyn över livsmedelssäkerheten och skötseln av för kommunalveterinären föreskrivna uppgifter i enlighet med vad som bestäms i denna lag. I kommunen sköts dessa uppgifter av en nämnd eller något annat av kommunen utsett kollegialt organ. Det som denna lag föreskriver om kommuner gäller också samkommuner och samarbetsområden enligt lagen om samarbetsområden för miljö- och hälsoskyddet (410/2009).

Kommunen kan komma överens med en annan kommun eller en samkommun om att en uppgift som enligt denna lag ska skötas av kommunen och där behörigheten tillkommer eller kan överföras på en tjänsteinnehavare anförtros en annan kommuns eller en sam-

kommuns tjänsteinnehavare under tjänsteansvar. En samkommun får ingå avtal som avses ovan, om samkommunens medlemskommuner har gett sitt samtycke till det.

3 kap.

Planering av veterinärvården

8 §

Riksomfattande program

Livsmedelssäkerhetsverket ska utarbeta ett riksomfattande program för de veterinärtjänster som kommunerna ordnar med och för tillsynen över djurs hälsa och välbefinnande enligt denna lag. Programmet ska innehålla allmänna mål för tillgången och kvaliteten på veterinärtjänster samt uppgifter om inspektioner, provtagningar och andra åtgärder som ingår i tillsynen. Programmet ska ses över vid behov, dock med högst tre års mellanrum. Programmet utgör en del av det riksomfattande tillsynsprogrammet för miljö- och hälsoskyddet och en del av den nationella kontrollplanen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd.

Närmare bestämmelser om utarbetande av det riksomfattande programmet och om dess innehåll utfärdas genom förordning av statsrådet.

Bestämmelser om Livsmedelssäkerhetsverkets skyldighet att utarbeta ett riksprogram för livsmedelstillsynen och en tillsynsplan för livsmedelstillsynen finns i livsmedelslagen.

9 §

Regionala planer

Länsstyrelsen ska utarbeta en regional plan för de veterinärtjänster som kommunerna ordnar med och för hur tillsynen över djurs hälsa och välbefinnande enligt denna lag ordnas på länsstyrelsens område. Planen ska innehålla regionala mål för tillgången och

kvaliteten på veterinärtjänster samt uppgifter om inspektioner, provtagningar och andra åtgärder som ingår i tillsynen.

Det riksomfattande programmet ska beaktas i den regionala planen. Planen ska utvärderas och ses över vid behov, dock med högst tre års mellanrum.

Bestämmelser om länsstyrelsens skyldighet att utarbeta en plan för livsmedelstillsynen finns i livsmedelslagen.

10 §

Kommunala planer

Kommunen ska utarbeta en plan för de veterinärtjänster som den ordnar samt för hur tillsynen över djurs hälsa och välbefinnande enligt denna lag ordnas på kommunens område. Planen ska innehålla uppgifter om sättet att producera veterinärtjänster, tillgången och kvaliteten på samt dimensioneringen av tjänsterna samt uppgifter om inspektioner, provtagningar och andra åtgärder som ingår i tillsynen. Vid planeringen av hur tjänsterna ska dimensioneras ska de tjänster beaktas som privata veterinärtjänsteproducenter tillhandahåller på kommunens område.

Det riksomfattande programmet och den regionala planen ska beaktas i kommunens plan. Kommunens plan ska utvärderas och ses över vid behov, dock med högst tre års mellanrum. Länsstyrelsen styr utarbetandet av kommunala planer och övervakar att de genomförs samt utvärderar utfallet av dem.

Bestämmelser om kommunens skyldighet att utarbeta en plan för livsmedelstillsynen finns i livsmedelslagen.

4 kap.

Kommunal veterinärvård

11 §

Grundläggande veterinärtjänster

Kommunen ska ordna med grundläggande veterinärtjänster som är tillgängliga vardagar under tjänstetid för husdjur som kommuninvånarna och sammanslutningar med hemort i kommunen håller. För andra husdjur än nyttodjur ska dock tjänsterna ordnas bara, om

sådana tjänster inte annars finns tillgängliga inom samarbetsområdet.

Utöver vad som bestäms i 1 mom. ska kommunen inom ramen för de grundläggande veterinärtjänster som tillhandahålls inom kommunens område för nyttodjur se till att en veterinär som kan besöka djurhållningsplatserna är tillgänglig på vardagar under tjänstetid.

12 §

Riksomfattande djurhälsovårdsprogram

Riksomfattande djurhälsovårdsprogram får upprättas av livsmedelsföretagare som avses i livsmedelslagen och föreningar som företräder dem.

Med riksomfattande djurhälsovårdsprogram avses i denna lag ett program

1) som gäller hälsovård för nyttodjur som hålls för livsmedelsproduktion,

2) som det är frivilligt för ägaren till eller innehavaren av ett nyttodjur att gå med i,

3) som ger ägaren till eller innehavaren av ett nyttodjur som avses i programmet tillgång till tjänster med samma innehåll som i programmet,

4) som kräver att ägaren till eller innehavaren av ett nyttodjur och en veterinär ingår avtal om regelbundna veterinärbesök inom ramen för de grundläggande veterinärtjänsterna och åtgärder för att upprätthålla och främja hälsa och välbefinnande hos alla nyttodjur på djurhållningsenheten, förbättra djurhållningsenhetens ekonomiska resultat och höja säkerheten och kvaliteten på livsmedel av animaliskt ursprung, samt

5) som det finns en behörig uppföljningsmekanism för.

13 §

Akut veterinärhjälp

Kommunen ska ordna med akut veterinärhjälp som är tillgänglig under alla tider på dygnet för husdjur som finns på kommunens område.

Kommunen ska ordna med jourtjänst för akut veterinärhjälp som behövs utanför tjänstetid i samarbete med andra kommuner inom

ett jourområde som motsvarar en eller flera ekonomiska regioner eller ett eller flera landskap.

Den akuta veterinärhjälpen inom jourområdet ska ordnas så att små husdjur som utan svårigheter kan transporteras till veterinärmottagningen i huvudsak vårdas av annan personal än sådana husdjur där veterinärhjälpen förutsätter att en veterinär besöker djurhållningsplatsen. Från detta krav får man dock avvika i ett jourområde där djurtätheten är låg eller där små husdjur som utan svårigheter kan transporteras till veterinärmottagningen utgör en liten andel av alla husdjur som hålls inom jourområdet, eller när det av andra särskilda skäl är motiverat. För varje jourområde ska det ordnas med en centraliserad kontaktservice.

14 §

Tillgången på grundläggande veterinärtjänster och akut veterinärhjälp

Den som behöver grundläggande veterinärtjänster och akut veterinärhjälp ska ha tillgång till dem inom skälig tid och på skäligt avstånd med beaktande av de geografiska förhållandena.

15 §

Ordnanandet av tillsynsuppgifter

Kommunen ska sköta tillsynen över hygien vid primärproduktion av livsmedel av animaliskt ursprung och annan tillsyn över livsmedelssäkerheten så som föreskrivs i livsmedelslagen eller med stöd av den.

Kommunen ska se till att förutsättningarna för skötseln av de uppgifter som kommunalveterinären har enligt de andra lagar som nämns i 2 § 2 mom. eller som åläggs kommunalveterinären med stöd av dessa lagar är sådana som avses i den regionala planen och det riksomfattande programmet.

16 §

Tjänsten som kommunalveterinär

Kommunen ska ha ett behövligt antal kommunalveterinärstjänster för skötseln av upp-

gifter enligt denna lag. En tjänst kan inrättas gemensamt för flera kommuner eller samkommuner eller för en kommun och en samkommun. Om en kommun har två eller flera kommunalveterinärstjänster, ska kommunen fastställa uppgiftsfördelningen mellan kommunalveterinärerna.

En kommunalveterinär ska vara legitimerad veterinär och insatt i de uppgifter som hör till tjänsten. Närmare bestämmelser om behörighetsvillkoren för tjänsten som kommunalveterinär utfärdas genom förordning av statsrådet.

17 §

Ordnanandet av veterinärtjänster

Kommunen får ingå avtal om produktion av tjänster enligt 11 och 13 § med en privat veterinärtjänsteproducent.

18 §

Ordnanandet med lokaler och redskap

Om kommunen ordnar med tjänster enligt 11 och 13 § genom att producera tjänsterna själv, ska kommunen ordna med de lokaler och redskap som behövs för tjänsterna med beaktande av den plan som avses i 10 § samt vilka slags och hur många husdjur som hålls på kommunens område.

Kommunen ska ordna med lokaler och redskap som fortlöpande behövs för skötseln av tillsynsuppgifter enligt 15 § 2 mom. och säkerställa att det finns den kompetens som behövs för användningen av redskapen.

5 kap.

Avgifter och ersättningar

19 §

Arvode och ersättningar till kommunalveterinärer

För tjänster som kommunalveterinärerna tillhandahåller med stöd av 11 och 13 § har de rätt att hos husdjurets ägare eller innehavare ta ut i tjänstekollektivavtalet fastställt arvode, ersättning för resekostnader och er-

sättning för användning av utrustning i sin ägo samt ersättning för kostnader för förbrukade läkemedel och förnödenheter.

20 §

Avgifter och ersättningar som tas ut av privata veterinärtjänsteproducenter

Om kommunen har ingått avtal om produktion av tjänster enligt 11 och 13 § med en privat veterinärtjänsteproducent, får den privata tjänsteproducenten för veterinärtjänster som tillhandahålls i enlighet med avtalet hos husdjurets ägare eller innehavare ta ut högst den avgift som framgår av de anbudshandlingar som avtalet grundar sig på samt ersättning för sina resekostnader. En privat veterinärtjänsteproducent får också ta ut ersättning för kostnader för förbrukade läkemedel och förnödenheter.

21 §

Avgifter som tas ut av kommunen

När ett husdjur vårdas på veterinärmottagningen får kommunen hos husdjurets ägare eller innehavare för tjänster enligt 11 och 13 § ta ut en avgift som täcker kostnaderna för lokaler och redskap som kommunen tillhandahåller och avlöandet av biträdande personal.

Kommunen får också ta ut en avgift för att täcka de kostnader som centraliserad kontakt-service enligt 13 § 3 mom. förorsakar den.

22 §

Kommunens deltagande i kostnader som veterinärtjänster förorsakar ägare till eller innehavare av husdjur

Kommunen får delta i de kostnader som tjänster enligt 11 och 13 § förorsakar ägaren till eller innehavaren av ett husdjur.

23 §

Ersättning för tillsynsuppgifter

För utförandet av tillsynsuppgifter som avses i 15 § 2 mom. får kommunen ersättning

av statsmedel. Ersättningen beräknas utifrån de direkta kostnader som tillsynen har förorsakat kommunen. Ersättningen får inte överstiga beloppet av de faktiska kostnaderna. Ersättning betalas inte för inspektioner och åtgärder som avses i 15 § 3 mom. i lagen om djursjukdomar.

Närmare bestämmelser om grunderna för den ersättning som betalas till kommunen och om det förfarande som ska iakttas vid betalningen utfärdas genom förordning av statsrådet.

24 §

Avgifter för statliga myndigheters prestationer

För statliga myndigheters prestationer enligt denna lag tas det ut avgifter till staten enligt vad som föreskrivs i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

25 §

Statsandel

På verksamhet som en kommun ordnar med stöd av denna lag tillämpas lagen om planering av och statsandel för social- och hälsovården (733/1992), om inte något annat bestäms genom lag.

6 kap.

Tillsyn över privat veterinärvård

26 §

Anmälningsskyldighet

En privat veterinärtjänsteproducent ska göra en skriftlig anmälan om sin verksamhet till länsstyrelsen i det län där tjänsteproducenten har sitt fasta verksamhetsställe. Om en privat veterinärtjänsteproducent inte har något fast verksamhetsställe, ska anmälan göras till länsstyrelsen i det län där det är meningen att veterinärtjänsterna huvudsakligen ska tillhandahållas.

Anmälan ska göras innan verksamheten inleds, ändras väsentligt eller läggs ner. An-

mälan ska innehålla den privata veterinärtjänsteproducentens kontaktinformation samt uppgifter om tjänster, personal och tjänsteproducentens fasta verksamhetsställe. Närmare bestämmelser om innehållet i anmälan och hur den ska göras utfärdas genom förordning av statsrådet.

Bestämmelser om anmälningsskyldigheten för en person som temporärt tillhandahåller veterinärtjänster utan att vara legitimerad veterinär finns i 8 § i lagen om utövning av veterinäryrket (29/2000).

27 §

Ansvarig veterinär

En privat veterinärtjänsteproducent som är en fysisk person ska vara en sådan veterinär som avses i lagen om utövning av veterinäryrket.

En privat veterinärtjänsteproducent som är en juridisk person ska i sin tjänst ha en i lagen om utövning av veterinäryrket avsedd veterinär som ska ansvara för att veterinärtjänsterna ordnas i enlighet med kraven i denna lag (*ansvarig veterinär*). Uppgifter om den ansvarige veterinären ska ingå i den anmälan som avses i 26 §.

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. tillämpas inte på undersökningsanstalter som avses i lagen om privat hälso- och sjukvård (152/1990) när de gör undersökningar som hör till veterinärtjänsterna.

28 §

Verksamhetsförutsättningar

En privat veterinärtjänsteproducent ska ha lokaler och redskap som med beaktande av verksamhetens art och omfattning är ändamålsenliga för de veterinärtjänster som tillhandahålls samt den personal som verksamheten förutsätter. Veterinärtjänsterna ska vara veterinärmedicinskt korrekta.

29 §

Inspektionsrätt

Livsmedelssäkerhetsverket och länsstyrelsen har rätt att få tillträde till platser där

veterinärtjänster tillhandahålls samt att inspektera en privat veterinärtjänsteproducents lokaler, redskap, bokföring, journalhandlingar och andra handlingar som gäller produktionen av veterinärtjänster, om detta behövs för att utöva tillsyn som föreskrivs i denna lag. Livsmedelssäkerhetsverket får bestämma att länsstyrelsen ska utföra inspektionen.

På områden som omfattas av hemfriden får inspektion utföras endast om det är nödvändigt för att utreda de omständigheter som inspektionen gäller och om det finns anledning att misstänka att en privat veterinärtjänsteproducent har gjort sig skyldig till ett straffbart förfarande i sin verksamhet.

Myndigheten får anlita sakkunniga vid inspektionen. De sakkunniga ska vara erkänt skickliga och erfarna personer som företräder vetenskaplig, praktisk veterinärmedicinsk eller annan sakkunskap av betydelse för inspektionen. Bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar tillämpas på dem. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974). De sakkunniga har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna få tillgång till de uppgifter som behövs för inspektionen av mottagningsverksamheten. De sakkunniga är skyldiga att hemlighålla sekretessbelagda uppgifter som de får tillgång till.

30 §

Åtgärder vid överträdelser eller försummelser

Om det vid en inspektion eller annars konstateras att en privat veterinärtjänsteproducent inte har iakttagit bestämmelserna i 26—28 §, kan Livsmedelssäkerhetsverket genom beslut ålägga tjänsteproducenten att fullgöra sin skyldighet inom en tid som är tillräcklig med beaktande av sakens natur.

31 §

Avbrytande av verksamheten

Om en privat veterinärtjänsteproducents verksamhet inte uppfyller kraven enligt

26—28 § och bristerna eller missförhållandena inte har avhjälpits trots ett föreläggande enligt 30 § och om verksamheten kan medföra allvarlig risk för djurs hälsa eller välbefinnande, kan Livsmedelssäkerhetsverket avbryta verksamheten tills bristerna eller missförhållandena har blivit avhjälpna. Ett beslut om att avbryta verksamheten ska omedelbart återkallas, om bristerna eller missförhållandena har avhjälpits så att verksamheten inte längre behöver avbrytas.

32 §

Vite och hot om tvångsutförande eller avbrytande

Livsmedelssäkerhetsverket kan förena ett föreläggande enligt 30 § med vite, med hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad eller med hot om avbrytande av verksamheten. I ärenden som gäller vite, hot om tvångsutförande och hot om avbrytande iakttas viteslagen (1113/1990).

33 §

Register

För tillsynen ska Livsmedelssäkerhetsverket föra ett register över privata veterinärtjänsteproducenter. Länsstyrelserna behandlar uppgifterna i registret i den omfattning som deras uppgifter enligt denna lag förutsätter. I registret införs de uppgifter som anmäls enligt 26 § samt uppgifter om beslut om föreläggande som avses i 30 och 31 §.

Uppgifterna avförs ur registret tre år efter det att den privata veterinärtjänsteproducenten har upphört med sin verksamhet. Uppgifter om de beslut om föreläggande som avses i 30 och 31 § avförs dock senast tio år efter det att beslutet meddelades. På behandling av personuppgifter samt på användning och utlämnande av uppgifter som är införda i registret tillämpas i övrigt personuppgiftslagen (523/1999) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

Länsstyrelsen och kommunen har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna få de uppgifter ur registret som är nödvändiga för deras tillsynsuppgifter enligt denna lag.

7 kap.

Särskilda bestämmelser

34 §

Handräckning

Bestämmelser om polisens skyldighet att lämna handräckning vid inspektioner enligt 29 § ingår i 40 § i polislagen (493/1995).

35 §

Ändringsökande

Bestämmelser om sökande av ändring i kommunala myndigheters beslut finns i kommunallagen (365/1995).

Bestämmelser om sökande av ändring i Livsmedelssäkerhetsverkets beslut finns i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Beslut som Livsmedelssäkerhetsverket har fattat med stöd av 30 eller 31 § ska iakttas även om ändring har sökts, om inte besvärinstansen förordnar om något annat.

36 §

Sekretessbelagda uppgifter

Bestämmelser om tystnadsplikten i fråga om uppgifter som erhållits vid tillsynen finns i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. Utan hinder av tystnadsplikten får uppgifter som vid tillsynen över efterlevnaden av denna lag eller utförandet av en uppgift som hänför sig till tillsynen erhållits om en enskilds eller en sammanslutnings ekonomiska ställning eller affärs- eller yrkeshemlighet eller om en enskilds personliga förhållanden lämnas ut

1) till statliga och kommunala myndigheter för skötseln av uppgifter enligt denna lag,

2) till åklagar- och polismyndigheterna för utredning av brott enligt 5 kap. 1 § i tvångsmedelslagen (450/1987), och

3) till utländska organ och inspektörer, om detta förutsätts i Europeiska gemenskapens lagstiftning eller någon annan internationell förpliktelse som är bindande för Finland.

37 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 november 2009.

Genom denna lag upphävs veterinärvårdslagen av den 17 augusti 1990 (685/1990) jämte ändringar.

Om det på något annat ställe i lagstiftningen hänvisas till veterinärvårdslagen som gällde vid ikraftträdandet av denna lag ska denna lag tillämpas i dess ställe.

Veterinärvärdsförordningen (1039/1990) som utfärdats med stöd av den lag som upphävs förblir dock i kraft tills den upphävs särskilt.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

38 §

Övergångsbestämmelser

Samarbetsområdena ska inleda sin verksamhet senast vid ingången av 2013.

Livsmedelssäkerhetsverket ska utarbeta ett sådant program som avses i 8 § och länsstyrelsen en sådan plan som avses i 9 § inom ett år efter lagens ikraftträdande. Kommunen ska utarbeta en sådan plan som avses i 10 § inom två år efter lagens ikraftträdande.

Kommunen ska ordna med de tjänster som avses i 11 och 13 § inom ett år efter lagens ikraftträdande. Till dess ska 8 § i den veterinärvårdslag som upphävs tillämpas på de veterinärtjänster som kommunen tillhandahåller.

För tillsynsuppgifter som utförs av kommunalveterinären från och med den 1 november 2009 betalas ersättningen enligt 23 § till

kommunen. För tillsynsuppgifter som utförts före detta datum har kommunalveterinären rätt att få arvode och ersättning enligt de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag.

Helsingfors den 16 oktober 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Nr 766

L a g

om ändring av 15 § i lagen om djursjukdomar

Given i Helsingfors den 16 oktober 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 18 januari 1980 om djursjukdomar (55/1980) 15 § 1 mom., sådant det lyder i lag 424/1994, som följer:

15 §

Av statens medel betalas arvoden samt ersättningar för resekostnader och kostnader som användningen av redskap och förnödenheter föranleder för veterinärer eller andra som på förordnande av en myndighet har fullgjort uppgifter som hör till området för verkställigheten av denna lag. Närmare bestämmelser om grunderna för och beloppen av arvoden och ersättningar utfärdas genom

förordning av statsrådet. Bestämmelser om ersättning som ska betalas till kommunen för en uppgift som kommunalveterinären har utfört enligt denna lag eller enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av den finns i 23 § i veterinärvårdslagen (765/2009).

— — — — —
Denna lag träder i kraft den 1 november 2009.

Helsingfors den 16 oktober 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Nr 767

L a g

om ändring av 59 § i djurskyddslagen

Given i Helsingfors den 16 oktober 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i djurskyddslagen av den 4 april 1996 (247/1996) 59 §, sådan den lyder delvis ändrad
i lag 300/2006, som följer:

59 §

Ersättning till kommunen

Bestämmelser om ersättning som av sta-
tens medel ska betalas till kommunen för en
inspektion som kommunalveterinären verk-

ställt med stöd av 39 § eller en utredning eller
undersökning som kommunalveterinären har
utfört med stöd av 48 § finns i 23 § i veteri-
närvårdslagen (765/2009).

Denna lag träder i kraft den 1 november
2009.

Helsingfors den 16 oktober 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Nr 768

L a g

om ändring av 47 § i lagen om transport av djur

Given i Helsingfors den 16 oktober 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 29 december 2006 om transport av djur (1429/2006) 47 § som följer:

47 § <i>Ersättning till kommunen</i>	ställt med stöd av 28 och 29 § samt 19 § 1 mom. finns i 23 § i veterinärvårdslagen (765/2009).
---	--

Bestämmelser om ersättning som av sta- tens medel ska betalas till kommunen för en inspektion som kommunalveterinären verk-	Denna lag träder i kraft den 1 november 2009.
---	--

Helsingfors den 16 oktober 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Nr 769

Statsrådets förordning**om ändring av statsrådets förordning om nödcentralsverket**

Given i Helsingfors den 15 oktober 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från inrikesministeriet, *upphävs* i statsrådets förordning av den 23 november 2000 om nödcentralsverket (990/2000) 3 § 2 mom. 6 punkten och 8—10 §, samt *ändras* 11 § som följer:

11 §

Samarbetsgrupper

För att effektivera det samarbete mellan myndigheterna och serviceproducenterna som anknyter till nödcentralsverksamheten tillsätter inrikesministeriet en samarbetsgrupp

för nödcentralsverket och varje nödcentral en samarbetsgrupp för nödcentralen.

Denna förordning träder i kraft den 1 november 2009.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 15 oktober 2009

Inrikesminister *Anne Holmlund*

Konsultativ tjänsteman Johanna Hakala

Nr 770

Statsrådets förordning om universiteten

Given i Helsingfors den 15 oktober 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från undervisningsministeriet, föreskrivs med stöd av universitetslagen av den 24 juli 2009 (558/2009):

1 §

Kunskaper i finska och svenska som krävs av universitetets personal

Av den som sköter undervisnings- och forskningsuppgifter vid ett universitet krävs att han eller hon behärskar det språk, finska eller svenska, som undervisningen ska ges på. Detta kan visas på det sätt som anges i universitetets instruktion.

Av den som sköter undervisnings- och forskningsuppgifter vid universitet där en examen kan avläggas både på finska och svenska krävs dessutom att han eller hon har minst nöjaktiga kunskaper i tal och skrift i finska och svenska. Ett universitet kan bevilja dispens från dessa språkkunskapskrav på det sätt som anges i universitetets instruktion.

2 §

Gemensam ansökan

I gemensam ansökan som avses i 36 § 3 mom. i universitetslagen kan den sökande välja högst nio ansökningsobjekt.

Undervisningsministeriet fastställer de tidtabeller som ska iakttas vid gemensam ansökan.

3 §

Organ för studentkårens ekonomi

Ärenden som gäller studentkårens ekonomi kan behandlas i ett organ som tillsätts

av fullmäktige. Av medlemmarna i organet kan högst hälften väljas utanför studentkåren bland personer som är förtrogna med näringslivet. Ordförande ska dock vara medlem av studentkåren.

4 §

Val av studentkårens förvaltningsorgan

Studentkårens medlemmar väljer fullmäktige genom proportionella val. Studentkårens fullmäktige tillsätter styrelsen.

Rösträtt vid studentkårsval har de medlemmar i studentkåren som är antecknade som närvarande studerande vid universitetet. Alla röstberättigade har lika rösträtt.

Valbar till medlem i fullmäktige och styrelsen är varje röstberättigad, om inte något annat föreskrivs i studentkårens stadgar av särskilda skäl.

5 §

Den interna fördelningen av finansieringsgrunderna

Av den basfinansiering som avses i 49 § 3 mom. i universitetslagen bestäms 75 procent på basis av verksamhetens omfattning, kvalitet och genomslagskraft och 25 procent på basis av övriga utbildningsmål och vetenskapspolitiska mål.

Av den finansiering som bestäms på basis av verksamhetens omfattning, kvalitet och genomslagskraft utgör utbildningens andel 55 procent samt forskningens och forskarutbild-

ningens 45 procent. Av den finansiering som bestäms på basis av övriga utbildningsmål och vetenskapspolitiska mål utgör andelen för utbildnings- och vetenskapsområdesstrukturen 75 procent och andelen för strategisk utveckling 25 procent.

Inom utbildningen bestäms 85 procent av finansieringen på basis av verksamhetens omfattning och 15 procent på basis av verksamhetens kvalitet och genomslagskraft. Inom forskningen och forskarutbildningen bestäms 75 procent av finansieringen på basis av verksamhetens omfattning och 25 procent på basis av verksamhetens kvalitet och genomslagskraft.

6 §

Finansieringsgrunderna på basis av verksamhetens omfattning, kvalitet och genomslagskraft

Den finansiering som bestäms på basis av utbildningens omfattning, kvalitet och genomslagskraft samt forskningens och forskarutbildningens omfattning, kvalitet och genomslagskraft baserar sig på riktlinjerna för utveckling av högskolepolitiken och vetenskapspolitiken. I fråga om de beräkningskriterier som gäller finansieringsgrunderna föreskrivs separat.

7 §

Finansieringsgrunderna på basis av övriga utbildningsmål och vetenskapspolitiska mål

Den basfinansiering enligt 49 § 3 mom. i universitetslagen som beviljas på basis av övriga utbildningsmål och vetenskapspolitiska mål baserar sig på utbildnings- och vetenskapsområdets struktur och universitetens strategiska utveckling, såvida dessa inte beaktas i finansieringsgrunderna enligt 6 §.

Vid allokeringen av finansiering som baserar sig på utbildnings- och vetenskapsområdets struktur beaktas universitetens utbildnings- och vetenskapsområden, riksomfattande specialuppgifter, Nationalbiblioteket, övningsskolor och forskarskolor. Universitetens utbildnings- och vetenskapsområden och kostnadsskillnaderna mellan de olika områ-

dena beaktas utgående från uppgifter om de faktiska kostnaderna. Med avseende på utbildnings- och vetenskapsområdena beaktas även forskningsinfrastrukturen, uttalat apparatintensiv karaktär hos universitetet samt särdragen hos olika konstområden.

Undervisningsministeriet fattar efter att ha hört universiteten i början av avtalsperioden beslut om de riksomfattande specialuppgifterna och den statliga finansieringsandel som tilldelas dessa. Specialuppgifterna kännetecknas av att de har väsentlig nationell utbildnings-, vetenskaps- eller kulturpolitisk betydelse. Inom ramen för specialuppgifterna anvisas de universitet som samordnar universitetscentra finansiering för kostnaderna för utveckling av universitetscentra.

Den statliga finansieringsandelen till forskarskolorna fastställs på basis av Finlands Akademis beslut om forskarskolor.

Den finansiering som hänför sig till strategisk utveckling baserar sig på universitetens strategiarbete och dess viktigaste prioriteringar, profilering, befästande och fokusering av de viktigaste prioriteringar samt strukturell utveckling. Avtal om denna ingås mellan undervisningsministeriet och universiteten.

8 §

Universitetsindex

När höjningen av kostnadsnivån som avses i 49 § 2 mom. i universitetslagen bestäms är förändringens viktning av det allmänna förtjänstnivåindexet 64 procent, av konsumentprisindexet 21 procent och av partiprisindexet 15 procent.

Indextalet för universitetsindexet är 100 år 2000. Viktningen av de kostnader som avses i 1 mom. ses över regelbundet, minst vart åttonde år.

9 §

Förändringar i kostnadsnivån

Vid dimensioneringen av den statliga finansiering som ska anvisas universiteten för finansåret beaktas finansministeriets uppskattning av förhöjningen i kostnadsnivån under finansåret samt skillnaden mellan för-

ändringarna enligt universitetsindexet i den faktiska kostnadsnivån under finansåret före året för fastställelse av finansieringen och finansministeriets uppskattning av förändringarna i kostnadsnivån under året i fråga. En uppskattning av förändringarna i kostnadsnivån ska grunda sig på de färskaste tillgängliga uppgifterna.

10 §

Nationalbibliotekets direktionens uppgifter

Nationalbibliotekets direktion gör en framställning till Helsingfors universitet om bibliotekets instruktion och budget. Direktionen fastställer bibliotekets verksamhets- och ekonomiplan och avgör övriga för biblioteket vittsyftande ärenden.

11 §

Svenska social- och kommunalhögskolan vid Helsingfors universitet

Svenska social- och kommunalhögskolan

Helsingfors den 15 oktober 2009

Undervisningsminister *Henna Virkkunen*

har till uppgift att meddela vetenskaplig och yrkesinriktad undervisning i samhällsvetenskaper, särskilt offentlig förvaltning, journalistik och socialt arbete, samt att bedriva vetenskaplig forskning på dessa områden.

Högskolans kollegiala förvaltningsorgan lägger fram förslag till högskolans verksamhets- och ekonomiplan och beslutar om budgeten, om antalet studerande som antas till skolan och om antagningsgrunderna. Högskolans rektor anställer personalen och antar studerande.

12 §

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Den förhöjning i kostnadsnivån som avses i 8 § beaktas första gången när den statliga finansieringen av universiteten fastställs för år 2011.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Undervisningsråd Jorma Karhu

Nr 771

**Undervisningsministeriets förordning
om beräkningskriterierna för universitetens basfinansiering**

Given i Helsingfors den 15 oktober 2009

I enlighet med undervisningsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 49 § 6 mom. i universitetslagen av den 24 juli 2009 (558/2009):

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning föreskrivs om beräkningskriterierna för universitetens basfinansiering.

2 §

Utbildningens omfattning

omfattning och genomslagskraft enligt 49 § 3 mom. i universitetslagen beaktas utbildningens omfattning utgående från följande kriterier och viktningar:

I fråga om den kalkylerade basfinansiering som hänför sig till verksamhetens kvalitet,

	Viktning	
1. Kalkylerat antal studerande	30 %	
a) FTE-examensstuderande ¹		85 %
b) Sammanlagt antal studiepoäng inom den öppna universitetsutbildningen och i form av fristående studier ²		15 %
2. Examensmål för lägre och högre högskoleexamina	35 %	
a) Examensmål för lägre högskoleexamina enligt avtal mellan ministeriet och universitetet, sammanlagt		25 %
b) Examensmål för högre högskoleexamina enligt avtal mellan ministeriet och universitetet, sammanlagt ³		75 %
3. Avlagda lägre respektive högre högskoleexamina ⁴	35 %	
a) Antal lägre högskoleexamina som har avlagts vid universitetet		25 %
b) Antal högre högskoleexamina som har avlagts vid universitetet ⁵		75 %

¹ Kalkylerat tal som erhålls genom att antalet deltidsstuderande har omräknats till heltidsstuderande med hjälp av koefficienten 0, 0,5 eller 1, varigenom

FTE 0 = frånvarande studerande,

FTE 0,5 = närvarande studerande som har antagits före statistikåret i fråga för att avlägga lägre eller högre högskoleexamen och som under föregående läsår har avlagt mindre än 30 studiepoäng, samt närvarande studerande som studerar för licentiatexamen, doktorsexamen eller annan examen,

FTE 1 = närvarande studerande som har antagits före statistikåret i fråga för att avlägga lägre eller högre högskoleexamen och som under föregående läsår har avlagt minst 30 studiepoäng, samt nya studerande som har antagits under statistikåret för att avlägga högre eller lägre högskoleexamen.

² För undervisning inom öppna universitetet och fristående studier beviljar universitetet personer som på eget initiativ söker till utbildning en tidsmässigt och innehållsmässigt avgränsad rätt att avlägga studier som hör till examina utan rätt att avlägga examen. Studierätten begränsas då till det ämne och det vitsord eller den studiehelhet som rätten har beviljats för. De studiepoäng som har avlagts inom studier i lärarutbildning enligt 19 § i statsrådets förordning om universitetsexamina (794/2004) ingår i dessa då de utförs som fristående studier. Däremot beaktas inte s.k. JOO-studier inom ramen för avtalet om flexibel studierätt och utländska utbytesstuderandes studier.

³ Antalet multipliceras med koefficienten 1,3 för sådana utbildningsområden där utbildning som leder till högre högskoleexamen inte innefattar någon särskild lägre högskoleexamen.

⁴ Vid beräkningen används medeltalet för de tre senaste åren.

⁵ Antalet multipliceras med koefficienten 1,3 för sådana utbildningsområden där utbildning som leder till högre högskoleexamen inte innefattar någon särskild lägre högskoleexamen. Vid beräkningen beaktas det faktiska utfallet högst till den fastställda målnivån för avtalsperioden.

3 §

Utbildningens kvalitet och genomslagskraft

omfattning och genomslagskraft enligt 49 § 3 mom. i universitetslagen beaktas utbildningens kvalitet och genomslagskraft utgående från följande kriterier och viktningar:

I fråga om den kalkylerade basfinansiering som hänför sig till verksamhetens kvalitet,

	Viktning	
<i>1. Utbildningens kvalitet och studieprocessernas funktion</i> ¹	80 %	
a) Utifrån de kvalitetsenheter inom utbildning som föreslås av Rådet för utvärdering av högskolorna tilldelas universiteten 300 000 euro per år och enhet		
b) Antal studerande som studerar för lägre eller högre högskoleexamen och som under läsåret har avlagt minst 45 studiepoäng		50 %
c) Andel studerande som har inlett sina studier för lägre eller högre högskoleexamen och avlagt eftersträvad examen inom sju år efter det att studierna inleddes ²		50 %
<i>2. Internationalisering inom utbildningen</i>	20 %	
a) Antal utbytesstuderande som rest från Finland och som rest till Finland (för mer än 3 månader) under kalenderåret		50 %
b) Antal studiepoäng som har avlagts inom undervisning på främmande språk i studier som leder till lägre eller högre högskoleexamen ³		13 %
c) Antal studiepoäng som har avlagts utomlands och som inräknas i examen för dem som har avlagt lägre eller högre högskoleexamen		12 %
d) Antal utländska examensstuderande		25 %

¹ Vid beräkningen subtraheras först finansieringen i punkt a, varefter återstoden allokeras enligt kriterierna och viktningarna i punkterna b och c.

² Med eftersträvad examen avses den högsta examen för vilken en ny studerande har fått rätt att avlägga examen. Med studerande som inlett studier avses nya studerande vid universitetet som har anmält sig närvarande eller frånvarande.

³ Studiepoäng betraktas som avlagda på ett främmande språk om en person som inte behärskar finska, svenska eller samiska också hade kunnat avlägga studiepoängen på samma sätt.

4 §

Forskningens och forskarutbildningens omfattning

omfattning och genomslagskraft enligt 49 § 3 mom. i universitetslagen beaktas omfattningen av forskning och forskarutbildning utgående från följande kriterier och viktningar:

I fråga om den kalkylerade basfinansiering som hänför sig till verksamhetens kvalitet,

	Viktning
1. Undervisnings- och forskningsårsverken ¹	50 %
2. Examensmål för doktorsexamina vilka fastställts genom avtal mellan ministeriet och universitetet, sammanlagt	25 %
3. Antal doktorsexamina som har avlagts vid universitetet ²	25 %

¹ Fastställs utifrån det sammanlagda antalet undervisnings- och forskningsårsverken (samtliga finansieringskällor, inberäknat forskarstudierande och kalkylerad timundervisning).

² Vid beräkningen beaktas det faktiska utfallet för olika utbildningsområden högst till den fastställda målnivån för avtalsperioden. Vid beräkningen används medeltalet för de tre senaste åren.

5 §

Forskningens och forskarutbildningens kvalitet och genomslagskraft

omfattning och genomslagskraft enligt 49 § 3 mom. i universitetslagen beaktas forskningens och forskarutbildningens kvalitet och genomslagskraft utgående från följande kriterier och viktningar:

I fråga om den kalkylerade basfinansiering som hänför sig till verksamhetens kvalitet,

	Viktning	
1. Nationell konkurrensutsatt forskningsfinansiering ¹	60 %	
a) Universitetets finansiering från Finlands Akademi		75 %
b) Universitetets finansiering från Tekes		25 %
2. Vetenskapliga publikationer	20 %	
a) Antal referee-granskade publikationer i utlandet		70 %
b) Antal övriga vetenskapliga publikationer ²		30 %
3. Internationalisering inom forskningen	20 %	
a) Beloppet av konkurrensutsatt internationell forskningsfinansiering ³		60 %
b) Rörlighet hos lärare och forskare, sammanlagt antal personer ⁴		40 %

¹ Vid fastställandet av statlig finansiering till universiteten åren 2010 och 2011 används utgifter och därefter inkomster.

² Övriga vetenskapliga publikationer avser artiklar i samlingsverk eller i tryckta kongresspublikationer, monografier och publikationer i universitetens egna serier enligt den gamla Kota-klassificeringen. Motsvarande klasser i den nya klassificeringen av publikationstyper är kollegialt utvärderade vetenskapliga artiklar, vetenskapliga skrivelser och vetenskapliga böcker som inte har utvärderats kollegialt.

³ Exklusive finansiering från företag eller EU:s strukturfonder. Vid fastställandet av statlig finansiering till universiteten 2010 och 2011 används utgifter och därefter inkomster.

⁴ Sammanlagd rörlighet som pågår minst en vecka från och till Finland. Vid fastställandet av statlig finansiering till universiteten 2010 och 2011 förutsätts att rörligheten pågår minst två veckor.

6 §

Övningsskolornas finansiering

Finansieringen av övningsskolorna fastställs till 49 procent utifrån den faktiska förskoleundervisningen och grundläggande utbildningen och till 51 procent utifrån antalet elever i gymnasieutbildningen. Åren 2010—2012 får den universitetsvisa förändringen i fråga om totalfinansieringen för övningsskolorna jämfört med föregående år vara högst två procentenheter förutsatt att totalfinansieringen för övningsskolorna hålls på samma nivå som föregående år. I fråga om totalfinansieringen beaktas utöver universitetens basfinansiering den finansiering som kalkylmässigt allokteras till förskoleundervisning och grundläggande utbildning i övningsskolorna via statsandelar.

Helsingfors den 15 oktober 2009

Undervisningsminister *Henna Virkkunen*

7 §

Uppdatering av finansieringskalkylen

Finansieringskalkylen uppdateras årligen enligt de senaste statistiska uppgifterna. I kalkylerna görs allokeringen mellan universitetet direkt proportionellt mot kriterierna.

8 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av denna förordning förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Undervisningsråd *Jorma Karhu*

Nr 772

Försvarsministeriets förordning om militära explosiva varor

Given i Helsingfors den 15 oktober 2009

I enlighet med försvarsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 3 § 3 och 4 mom. i lagen av den 3 juni 2005 om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor (390/2005):

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning föreskrivs om explosiva varor som är avsedda för försvarsmaktens militära verksamhet (*militära explosiva varor*) och som avses i lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor (390/2005, nedan *kemikaliesäkerhetslagen*). I förordningen föreskrivs också hur de i kemikaliesäkerhetslagen föreskrivna uppgifterna som gäller explosiva varor ska fullgöras vid försvarsmakten.

2 kap.

Myndigheter och beslutanderätt

2 §

Försvarsförvaltningens myndigheter

På försvarsministeriet ankommer den högsta ledningen och den högsta styrningen av de ärenden som gäller militära explosiva varor. Huvudstaben leder och övervakar inom försvarsförvaltningen de ärenden som gäller militära explosiva varor.

Huvudstabens tekniska besiktningsavdelning sörjer för de uppgifter som gäller explosiva varor och som enligt vad som föreskrivs i kemikaliesäkerhetslagen ankommer på Säkerhetsteknikcentralen, om inget annat föreskrivs nedan.

Vid huvudstaben finns en nationellt ansvarig part (National Authority) som svarar för bedömningen av militära explosiva varors överensstämmelse med kraven. Den nationellt ansvariga parten sörjer för de uppgifter som avses i 102 § i kemikaliesäkerhetslagen och som ankommer på ett besiktningsorgan och anknyter till visande av överensstämmelse med kraven.

Staberna för försvarsgrenarna fullgör de uppgifter som enligt kemikaliesäkerhetslagen ankommer på verksamhetsutövaren. Truppförbanden fullgör de uppgifter som anknyter till den lagring som de svarar för.

3 §

Allmän beslutanderätt

Huvudstaben avgör de ärenden som gäller militära explosiva varor och om vilka det inte i denna förordning har bestämts att de ska avgöras av huvudstabens tekniska besiktningsavdelning, staben för en försvarsgren, ett truppförband eller någon annan förvaltningsenhet.

Huvudstabens tekniska besiktningsavdelning avgör de ärenden som hör till försvarsförvaltningens område och som enligt kemikaliesäkerhetslagen ankommer på Säkerhetsteknikcentralen och gäller explosiva varor, om inget annat bestäms nedan i denna förordning.

3 kap.

Säkerhet

4 §

Säkerhetskrav

Huvudstaben uppställer säkerhetskrav i fråga om testning, provning, anskaffning, tillverkning, användning, upplagring, godkännande och förstöring av militära explosiva varor. I kraven beaktas de nationella förfaranden som gäller explosiva varor och de internationella standarder som gäller militära explosiva varor.

Staben för en försvarsgren ska säkerställa att de säkerhetskrav som avses i 1 mom. uppfylls.

5 §

Anmälan av säkerhetsrisker

De som hanterar eller administrerar militära explosiva varor ska göra en anmälan till staben för försvarsgrenen, om de upptäcker att det i verksamheten finns sådana brister som kan orsaka olycka eller fara.

Staben för försvarsgrenen ska utan dröjsmål vidta åtgärder för att få verksamheten att stämma överens med kemikaliesäkerhetslagen eller för att korrigera andra brister.

4 kap.

Tillverkning och anskaffning av militära explosiva varor

6 §

Beslut om grundande av en produktionsanläggning eller en anläggning

Huvudstaben beslutar om byggande och placering av en ny produktionsanläggning el-

ler en ny anläggning. Innan beslutet fattas ska ett säkerhetstekniskt utlåtande införskaffas av huvudstabens tekniska besiktningsavdelning om att de krav som avses i 4 § 1 mom. uppfylls.

7 §

Tillverkning

Huvudstaben beslutar om den tillverkning av militära explosiva varor som sker vid försvarsmakten. Innan beslut fattas ska ett säkerhetstekniskt utlåtande införskaffas av huvudstabens tekniska besiktningsavdelning.

Staben för en försvarsgren kan besluta om att inleda serieproduktion, när en militär explosiv vara på de sätt som föreskrivs i 16 § har godkänts och huvudstabens tekniska besiktningsavdelning anser att serieproduktion kan inledas. Staben för försvarsgrenen kan också besluta om tillverkning av provpartier utgående från ett säkerhetstekniskt utlåtande av huvudstabens tekniska besiktningsavdelning.

8 §

Anskaffning

Den som fattar beslut om anskaffning av en militär explosiv vara ska försäkra sig om att varan uppfyller de allmänna krav som avses i 67 § i kemikaliesäkerhetslagen och de särskilda krav som avses i 4 § 1 mom. i denna förordning.

Staben för en försvarsgren ska försäkra sig om att en anskaffad militär explosiv vara uppfyller de allmänna och de särskilda krav som avses i 1 mom. innan den militära explosiva varan tas i försvarsmaktens besittning.

Den som fattar beslut om anskaffning ska i de fall som avses i 1 mom. och staben för försvarsgrenen i de fall som avses i 2 mom. införskaffa utlåtanden om att kraven uppfylls från huvudstabens tekniska besiktningsavdelning och den nationellt ansvariga parten.

9 §

Testnings- och försöksverksamhet

Staberna för försvarsgrenarna beslutar om den testnings- och försöksverksamhet som

sker i försvarsmaktens produktionsanläggning. Innan beslutet fattas ska ett säkerhetstekniskt utlåtande införskaffas av huvudstabens tekniska besiktningsavdelning.

Den som utför testningar och försök ska till sitt förfogande ha tillräcklig information om den explosiva varan och dess egenskaper för att utföra testningarna och försöken.

5 kap.

Upplagring av militära explosiva varor

10 §

Allmänna upplagringskrav

Vid bedömningen av säkerhetsgrunderna för upplagring av militära explosiva varor ska farlighetsklassen för de explosiva varor som upplagras, de strukturella egenskaperna, mängderna samt upplagets strukturella faktorer och deras skyddskonstruktioner såsom invallning och inre och yttre skyddsavstånd beaktas. Dessutom måste verkningarna av en eventuell explosionsolycka och de föremål som dessa verkningar kan utsträcka sig till beaktas.

Militära explosiva varor upplagras med stöd av en bedömning av de säkerhetsgrunder som avses i 1 mom. i grottor i berggrunden eller i jordtäckta skyddsupplag eller skyddsupplag av någon annan typ, om det kan säkerställas att grunder för en tillräckligt säker upplagring finns. Staben för en försvarsgren ska sörja för att skyddet uppfyller de krav gällande förhållandena som har fastställts för de explosiva varorna.

Militära explosiva varor ska upplagras på ett sådant sätt att det har förhindrats att de kan råka i obehörigas händer eller att de kan skadas.

Vid upplagringen av militära explosiva varor som har kasserats ska det ses till att kraven i 4 § 1 mom. uppfylls.

11 §

Upplagring

Huvudstaben beslutar om upplagring av militära explosiva varor, om i lagret placeras

minst 4 000 nettokilogram militära explosiva varor. Innan beslut fattas ska ett säkerhetstekniskt utlåtande införskaffas av huvudstabens tekniska besiktningsavdelning.

Ett truppförband beslutar om upplagring av militära explosiva varor, om i lagret placeras mindre än 4 000 nettokilogram militära explosiva varor. Innan beslut fattas ska ett säkerhetstekniskt utlåtande införskaffas av staben för försvarsgrenen.

12 §

Tillfällig upplagring

Tillfällig upplagring i samband med militär utbildning eller en militärövning ska uppfylla de minimikrav som avses ovan i 4 § 1 mom. så att upplagringen inte orsakar fara för människor, egendom eller miljön. Tillfällig upplagring ska genomföras så att tillträde för obehöriga har förhindrats.

Huvudstaben ger vid behov anvisningar om upplagring i ett enskilt fall, vilka kompletterar 4 § 1 mom., vid höjning av försvarsmaktens beredskap.

13 §

Upplagring i internationella militära krishanteringsuppgifter

I sådana internationella militära krishanteringsuppgifter som avses i 2 § 1 mom. 3 punkten i lagen om försvarsmakten (551/2007) upplagras militära explosiva varor i krishanteringstruppens egna upplag som är belägna på verksamhetsområdet eller i den internationella krishanteringsoperationens gemensamma upplag.

En krishanteringstrupp ska inhämta ett säkerhetstekniskt utlåtande från huvudstabens tekniska besiktningsavdelning innan truppen fattar beslut om upplagring av militära explosiva varor.

14 §

Övervakningen av militära explosiva varors skick

Staben för en försvarsgren ska försäkra sig om att det för övervakningen av en militär

explosiv varas skick utarbetas en tekniskt motiverad plan, som inbegriper övervakningsanvisningar för varje explosiv vara och uppgift om intervallerna för övervakningen.

6 kap.

Bedömning av att en militär explosiv vara stämmer överens med kraven och godkännande av en militär explosiv vara

15 §

Bedömning av överensstämmelsen med kraven

En militär explosiv vara ska uppfylla de säkerhetskrav gällande den explosiva varan som avses i 4 § 1 mom. De provningar och bedömningar av överensstämmelsen med kraven, vilka anknyter till säkerhetskraven, ska grunda sig på nationella och internationella förfaranden. Bedömningen av överensstämmelsen med kraven görs i enlighet med den militära explosiva varans planerade livscykel.

Staben för en försvarsgren ska försäkra sig om att en militär explosiv vara uppfyller de krav på en explosiv vara som avses i 68 § i kemikaliesäkerhetslagen.

Den nationellt ansvariga parten sörjer för de bedömningar av överensstämmelsen med kraven som avses i 68 § i kemikaliesäkerhetslagen och ger utlåtanden om dem.

16 §

Godkännande

Staben för en försvarsgren godkänner en militär explosiv vara för ibruktagning.

I beslutet om godkännande ska det utlåtande av den nationellt ansvariga parten som avses i 15 § 3 mom. beaktas.

Om en militär explosiv vara eller dess användningssätt ändras, ska den explosiva varan på nytt godkännas för ibruktagning. På samma sätt ska det förfaras, om en militär explosiv varas användningsförhållanden ändras.

7 kap.

Förstöring av militära explosiva varor

17 §

Förstöring

Huvudstaben gör upp planer för hur försvarsmakten ska avstå från militära explosiva varor samt fastställer förstöringsmetoder med beaktande av säkerhetsaspekter och miljöskyddsaspekter.

Staberna för försvarsgrenarna gör upp sina förstöringsplaner i enlighet med de principer som avses i 1 mom. och sörjer för att de explosiva varorna förstörs.

De explosiva varor som har förlorat sin användnings- eller upplagringssäkerhet ska förstöras utan dröjsmål.

8 kap.

Avvärjning av risken för en storolycka och övervakning i anknnytning till militära explosiva varor

18 §

Räddningsplaner

För en produktionsanläggning ska en intern räddningsplan göras upp och den ska innehålla de åtgärder med vilka man begränsar verkningarna av olyckor, sätten att genomföra de åtgärder som behövs samt rengöring av miljön efter en olycka och undanröjande av spåren av den.

Planernas tidsenlighet ska granskas med regelbundna intervaller som fastställs av huvudstabens tekniska besiktningsavdelning. Granskningen ska dock göras minst vart tredje år.

Åtgärder enligt räddningsplanerna ska övas i samverkan med de lokala räddningsmyndigheterna och vid behov med polisen.

19 §

Säkerhetsrapport

En säkerhetsrapport ska utarbetas över en produktionsanläggning, om det på produk-

tionsanläggningens område finns eller kan finnas minst 50 000 nettokilogram explosiva varor.

Säkerhetsrapporten ska lämnas in till huvudstabens tekniska besiktningsavdelning i tillräckligt god tid innan verksamheten inleds.

Säkerhetsrapporten ska granskas och uppdateras med regelbundna intervaller som fastslås av huvudstabens tekniska besiktningsavdelning, dock minst vart femte år.

20 §

Allmän anmälningsplikt

Staben för en försvarsgren ska se till att det regionala räddningsverket får de uppgifter om produktionsanläggningen som behövs för att en extern räddningsplan ska kunna uppgöras och för organiserandet av produktionsanläggningens räddningsfunktion.

En olycka som skett i en produktionsanläggning eller en situation där det förekommit risk för en olycka ska anmälas till huvudstabens tekniska besiktningsavdelning.

21 §

Övervakning av verksamheten

Huvudstabens tekniska besiktningsavdelning ska övervaka att de förfaranden som anknyter till testning, provning, tillverkning, upplagring, anskaffning, godkännande och förstöring av militära explosiva varor stämmer överens med kraven och fungerar så att syftet med kemikaliesäkerhetslagen uppnås.

22 §

Besiktning av försvarsmaktens produktionsanläggningar

Huvudstabens tekniska besiktningsavdelning ska i den omfattning som verksamheten förutsätter minst vart tredje år besikta en produktionsanläggning där militära explosiva varor

- 1) tillverkas,
- 2) upplagras i en mängd av minst 4 000 nettokilogram,

- 3) testas och provas,
- 4) underhålls och besiktas, eller
- 5) förstörs.

Staben för en försvarsgren ska minst en gång per år besikta produktionsanläggningar där militära explosiva varor upplagras i en mängd som underskrider 4 000 nettokilogram.

Den tidsfrist som föreskrivs i 1 mom. kan förlängas, om staben för försvarsgrenen till sitt förfogande har ett systematiskt förfarande utgående från vilket huvudstabens tekniska besiktningsavdelning kan försäkra sig om anläggningens tekniska säkerhet och verksamhetsprinciper och att ledningssystemen fungerar eller om det utgående från en systematisk bedömning av riskerna för en storolycka och andra olyckor i anläggningen har utarbetats ett annat program. Tidsfristen ska förkortas, om detta är nödvändigt för att säkerheten ska kunna garanteras.

23 §

Besiktningsrapport

Huvudstabens tekniska besiktningsavdelning ska till nödvändiga delar upprätta en besiktningsrapport om den övervakning som avses i 21 § och om de besiktningar som avses i 22 § 1 mom.

Staben för en försvarsgren beslutar om de åtgärder som förutsätts i besiktningsrapporten och som är nödvändiga.

Huvudstabens tekniska besiktningsavdelning ska årligen rapportera till huvudstaben och försvarsministeriet om de besiktningar som gjorts, brister som konstaterats och om korrigerande åtgärder som vidtagits.

9 kap.

Ikraftträdande

24 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 november 2009.

Genom denna förordning upphävs försvarsministeriets beslut av den 28 november 1996 om explosiva varor (930/1996). Beslu-

Nr 772

tet och de beslut som meddelats med stöd av det tillämpas dock till utgången av år 2009.

25 §

Övergångsbestämmelser

De tillstånd som beviljats i enlighet med försvarsministeriets beslut om explosiva varor före denna förordnings ikraftträdande

Helsingfors den 15 oktober 2009

samt givna föreskrifter och anvisningar är i kraft till dess de övervaknings- och besiktningssåtgärder som avses i 8 kap. har vidtagits och de säkerhetskrav som avses i 4 § 1 mom. har ställts.

Ett ärende som inlets med stöd av försvarsministeriets beslut om explosiva varor före denna förordnings ikraftträdande behandlas och avgörs med stöd av försvarsministeriets beslut om explosiva varor.

Försvarsminister *Jyri Häkämies*

Regeringsråd, som lagstiftningsdirektör *Seppo Kipinoinen*